

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, należy uwzględnić okoliczność, aby wyniki badań odzwierciedlały stan zdrowia fizycznego i psychicznego osób, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz kwalifikacje lekarzy odpowiednio do rodzaju badań, a także okoliczność, że stawki opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 5, powinny zapewniać zwrot kosztów przeprowadzonych badań.

Art. 43. Koszty związane z przeprowadzeniem badań potwierdzających zdolność fizyczną i psychiczną do wykonywania czynności detektywa ponosi osoba poddana badaniu.

Rozdział 5

Przepisy karne

Art. 44. Kto, wbrew obowiązкови, o którym mowa w art. 25, nie wypełnia obowiązku zawiadomienia organu prowadzącego postępowanie karne lub postępowanie w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe o zawarciu umowy mającej związek ze sprawą, w której prowadzone jest postępowanie karne lub postępowanie w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 45. Kto podczas świadczenia usług detektywistycznych wykonuje czynności ustawowo zastrzeżone dla organów i instytucji państwowych, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 3.

Art. 46. 1. Kto prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług detektywistycznych bez wymaganego zezwolenia, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 2.

2. Tej samej karze podlega osoba wykonująca czynności detektywa w ramach prowadzonej działalności gospodarczej bez wymaganej licencji.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 47. 1. Koncesje na działalność gospodarczą w zakresie usług detektywistycznych, udzielone przed dniem 1 stycznia 2001 r., które na podstawie art. 96 ust. 2 pkt 2 lit. b) w związku z ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 86, poz. 958

i Nr 114, poz. 1193, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679, Nr 102, poz. 1115 i Nr 147, poz. 1643 oraz z 2002 r. Nr 1, poz. 2) stały się zezwoleniami, po spełnieniu przez przedsiębiorcę warunków określonych w niniejszej ustawie, podlegają wymianie na zezwolenia wydawane w trybie tej ustawy, w terminie do dnia 30 czerwca 2003 r., a po upływie tego terminu tracą moc.

2. Przedsiębiorcy ubiegający się o wymianę zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, są obowiązani złożyć organowi zezwalającemu wniosek o wymianę zezwolenia, w terminie do dnia 31 grudnia 2002 r.

3. Do wniosku o wymianę zezwolenia stosuje się odpowiednio przepisy art. 18, dotyczące wydania zezwolenia.

Art. 48. Postępowania wszczęte w sprawach wydania zezwoleń i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy ostateczną decyzją administracyjną podlegają umorzeniu.

Art. 49. Osoby wykonujące czynności detektywa przed dniem wejścia w życie ustawy są obowiązane uzyskać licencję w terminie do dnia 30 czerwca 2003 r., a w przypadku nieuzyskania licencji do tego dnia — zaprzestać wykonywania tych czynności, nie później niż do dnia 1 lipca 2003 r.

Art. 50. Przepisy art. 29 ust. 1 pkt 1 i 7 w zakresie, w jakim dotyczą obywateli innych państw członkowskich Unii Europejskiej, stosuje się od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską statusu członka Unii Europejskiej.

Art. 51.*

Zgodnie z art. 122 ust. 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej podpisuję ustawę z pominięciem art. 51 uznanego wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 3 października 2001 r. (Monitor Polski Nr 45, poz. 739) za niezgodny z Konstytucją.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

* Pominięto jako niezgodny z art. 2 i art. 42 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej stosownie do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 3 października 2001 r. sygn. akt K. 27/2001 (Monitor Polski Nr 45, poz. 739). Ustawa wchodzi w życie — zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. Nr 62, poz. 718 i z 2001 r. Nr 46, poz. 499) — po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

111

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 stycznia 2002 r.

w sprawie szczegółowych warunków i sposobu postępowania przy użyciu broni palnej przez funkcjonariuszy Biura Ochrony Rządu.

Na podstawie art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. Nr 27, poz. 298

i Nr 106, poz. 1149) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Funkcjonariusz Biura Ochrony Rządu, zwany dalej „funkcjonariuszem”, ma prawo użycia broni palnej w stosunku do osób tylko w przypadkach określonych w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu.

2. Użycie broni palnej następuje przez oddanie strzału w kierunku osoby w celu jej obezwładnienia, po wyczerpaniu trybu postępowania określonego w § 3.

§ 2. Przy podejmowaniu decyzji o użyciu broni palnej funkcjonariusze są obowiązani postępować ze szczególną rozważą, traktując broń palną jako szczególnie i ostateczny środek przymusu bezpośredniego.

§ 3. 1. Funkcjonariusz przed użyciem broni palnej jest obowiązany:

- 1) po uprzednim okrzyku „BOR” wezwać osobę do zachowania się zgodnego z prawem, a w szczególności do natychmiastowego porzucenia broni lub niebezpiecznego narzędzia, zaniechania ucieczki, odstąpienia od bezprawnych działań lub użycia pomocy,
- 2) w razie niepodporządkowania się wezwaniom określonym w pkt 1, zagrozić użyciem broni palnej, wzywając „STÓJ — BO STRZELAM”,
- 3) oddać strzał ostrzegawczy w górę, jeżeli wezwania określone w pkt 1 i 2 okażą się bezskuteczne.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy z zachowania osoby posiadającej broń lub niebezpieczne narzędzie wynika, że wszelka zwłoka groziłaby bezpośrednim niebezpieczeństwem dla życia lub zdrowia ludzkiego.

§ 4. Broni palnej nie używa się w stosunku do kobiet o widocznej ciąży, osób, których wygląd wskazuje na wiek do 13 lat, starców oraz osób o widocznym kalectwie.

§ 5. 1. Jeżeli wskutek użycia broni palnej nastąpiło zranienie osoby, funkcjonariusz jest obowiązany, z zachowaniem bezpieczeństwa własnego i innych osób oraz bez zbędnej zwłoki, udzielić jej pierwszej pomocy przedmedycznej, a następnie spowodować udzielenie pomocy lekarskiej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, oraz gdy w wyniku użycia broni palnej nastąpiła śmierć osoby lub szkoda w mieniu, funkcjonariusz jest obowiązany ponadto do:

- 1) zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia i niedopuszczenia na to miejsce osób postronnych, gdy okoliczności zdarzenia oraz bezpieczeństwo osób chronionych na to pozwalają,
- 2) w miarę możliwości, ustalenia świadków zdarzenia.

3. Funkcjonariusz może odstąpić od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy:

- 1) udzielenie pomocy może zagrozić bezpieczeństwu osób, obiektów lub urządzeń znajdujących się pod ochroną Biura Ochrony Rządu lub
- 2) zostanie zapewnione udzielenie pomocy przez inne właściwe podmioty, które są obowiązane do udzielenia pomocy zranionej osobie na podstawie odrębnych przepisów.

§ 6. 1. O każdym przypadku użycia broni palnej lub oddania strzału ostrzegawczego funkcjonariusz jest obowiązany niezwłocznie powiadomić oficera operacyjnego Biura Ochrony Rządu oraz swojego przełożonego.

2. Oficer operacyjny Biura Ochrony Rządu, po uzyskaniu informacji o użyciu broni palnej, jest obowiązany niezwłocznie powiadomić swojego przełożonego, udzielić funkcjonariuszowi niezbędnej pomocy, a w przypadku, o którym mowa w § 5 ust. 3 pkt 1, spowodować udzielenie pomocy lekarskiej osobie poszkodowanej, a także powiadomić najbliższą komendę Policji oraz — jeżeli w wyniku użycia broni palnej nastąpiła śmierć lub zranienie człowieka — również właściwego miejscowo prokuratora.

§ 7. O każdym przypadku użycia broni palnej lub podjęcia czynności, o których mowa w § 3, funkcjonariusz jest obowiązany powiadomić swojego przełożonego pisemnym meldunkiem, który powinien zawierać w szczególności:

- 1) wskazanie stopnia, imienia i nazwiska funkcjonariusza,
- 2) określenie czasu i miejsca użycia broni palnej,
- 3) opis sytuacji poprzedzającej użycie broni palnej,
- 4) opis przyczyn i skutków użycia broni palnej, w tym wynikających z § 3 ust. 2,
- 5) wskazanie, czy udzielono pierwszej pomocy i zapewniono pomoc lekarską,
- 6) dane osobowe ewentualnych świadków zdarzenia,
- 7) opis czynności podjętych po użyciu broni palnej.

§ 8. Do obowiązków przełożonego, o którym mowa w § 6, należy:

- 1) zbadanie, czy użycie broni palnej lub podjęcie czynności określonych w § 3 nastąpiło zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- 2) niezwłoczne zawiadomienie Szefa Biura Ochrony Rządu o każdym przypadku użycia broni palnej.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.